

Aşkın Acı Yanı

– SönmezKORKMAZ · 22 Şubat 2010

Çekemedi yüreğim yine...

Yokluğunda kayboldu adına eklediğim çekim eklerim. İntiharda bir bir cümlelerim.

Anlamlar daralıyor gönül sayfamda. Teşbihlerimin hiçbiri benzemiyor artık sana. İmgelerim kayıyor uçsuz bucaklara. Bütün tamlamalarım öksüz, bütün kelimelerim üstsüz bakıyor ruhumun duvarlarına...

Yalnızlığımı giydim tenime bu gece ey sevgili !...

Depremler sarsıyor benliğimi. Yokluğun sarıyor tüm atmosferi.

Nefes alamıyorum sevgili, sensiz soluklarda tıkanıyorum. Yüreğim acıkıyor soluk soluğa... Kalbime dolmuyorsun sevgili.

Kalbime dolmuyorsun...

Karnıyarık hafızamda kundaklandı acılar. Senden gayrı hangi narkozla acılarım yumuşar. Kaybolduğın aşk harabeleri kaç yürek atışı mesafede.

Bakışlarında ki sunak, yollarına düşüşümün nedenliği olacak.

Taşlar,

Şeytan taşlar gibi sevgimi taşıdı tüm dakikalar. Yüreğimi çakıl taşları ile doldurdu zaman.

Sensizlik hezeyan, yoksunluk... taş duvarlar gibi ruhumu saran.

Taşlar,

Ve taşlaşmışsa bakışlar,

Yüreğimde çakıl taşları gözlerimden damlar.

Taş, yüreğimde ağırdır sevgilim.

Aşkın mengenesinde, hasretinle törpülenir yüreğim. İsa gibi avuçlarımdan yüreğine çivilenirim.

Gözlerimden damlayan kan özlemimdir sevgilim. Özleminde yüzmeyi öğrenirim.

Yalnızlığımı avuçluyor ellerim. Depremler sarsıyor fay hattına kurduğum gönül sarayımı.

Yürek kabuğum kırılıyor sarmaşık bakışlarından.

Sallanırken ruhum, yayılır bedenime sismik dalgalar gibi ihtiraslar.

Titreyen bedenimde kemikler, yıkılan harabeler gibi cansızca uzanmış bekler. Pencere yoktur. Ve bakışların ulaşmıyorsa bana, güneş doğmuyordur artık gönül odama...

Taşlar,

Gönül sarayımı kurduğum taşlar, sensizliğin sarsıntısına nasıl dayansınlar.

O afet ki, ruhum depreminden bir afettede...

Gönül sarayımın taşları, mezar taşları gibi artık bedenimin üstünü örtmekte. Adım taşlarda, adresim toprakta silinmeyi beklemekte.

Aşkın Acı/yanı sevgili,

Yüreğin selamet saydığı ve güvenle bastığı toprağın, sevgilinin yokluğunda sarsılarak, kurulan tüm yapıların hasar görüp, yıkılması değil ki...

Aşkın Acı/yanı sevgili,

Yokluğunun kendisi.

Sevdanın terbiyesinden geçerken yüreğim

Ben = Sen÷ Zaman bağıntısında oluşuyor tüm aşk parametrelerim.

Söndürün ışıkları

Taşlar altında öleceğim.